

PARENTESEN

oktober 2024 nr 7

www.pargas.sfpension.fi

Manhattan

Foto: Kurre Långbacka, Fotoklubben

Att Prata

Nyligen fick jag uppleva någonting trevligt: Unga medicinstuderande kom till Pargas och ville få en bättre insikt i att prata med äldre personer – på svenska. Planen var att intervjua äldre och öva sin svenska både i att tala och i att förstå det sätt på vilket äldre uttrycker sig på svenska.

– Men se, det kan vara åt andra hållet också: vi äldre får en chans att tala med ungdomar och får en liten inblick i hur ”dagens ungdom” tänker och talar. Kanske det, att just dessa studerande inte har färdiga fraser att lägga fram och inte talar så snabbt, gör att vi äldre uppskattar att bli uppmärksammade och hörda.

Att hålla kontakt är viktigt. Men låt inte det gå väldigt långt mellan träffarna. Det är svårare att knyta ihop en gammal bekantskap om det gått lång tid sedan senast. Det går inte alltid att knyta ihop trådarna. Lösa ändor är svåra att hålla reda på.

Vad är då lämpligt eller lagom tidsrymd? Tja, antagligen är det så, att ju mera komplicerad du själv är desto mera behöver du nära och täta kontakter. Ifall du är trygg i dig själv – då är du kanske mindre beroende av andra.

– Men allt förändras med åren. I minnena blir långt kort och högt blir lågt och allt däremellan.

Att tala med en jämnårig, som börjat glömma allt mera och som själv är medveten om det, utan att kunna göra någonting åt det, är mycket krävande och svårt. Ingen vill bli sedd över axeln eller avvisad med ett grymtande. Ingen vill heller medvetet göra det – men hur skall man då bete sig?

Det finns inte regler för hur vi bemöter varandra. Det finns bara en känsla för vad som är vänligt och vad som är oborstat. Fundera ut hur du själv skulle vilja bli bemött i motsvarande läge – och var medveten om att du kan befinna dig i samma situation ganska snart. Fundera på saken innan du hamnar in i detta. Fundera ut vad empati är. Kanske en liten vit lögn kan ingå i att bete sig empatiskt.

Att prata över häcken är ett oväntat samtal som bara blir av. En dam som rastar sin hund medan du själv krattar löv? Mycket av det oväntade pratet är välkommet. Det bryter av en monotoni. Tänk på det, då du vandrar förbi en häck nästa gång du är ute på länk.

Ibland finns det någonting svårt / kan också vara något riktigt roligt / som dyker upp i sinnet och som du bara inte kan bära på så där helt tyst och för dig själv. Då skulle du vilja prata med någon som bara lyssnar och inte har invändningar eller delar ut kloka påståenden.

– Jag vill ringa till mamma. Hon svarar inte sedan trettio och ett halvt år. Men jag vill ändå ringa mamma.

Människan är ett helt konstkabinett.

Det sägs att novembermånad är den minst behövlige månaden i året. Det tror jag också. Grå, mörk, trist och farlig och då har jag födelsedag.

Ha en bra HÖST
Gunnel

Svenskinriktad läkar- och tandläkarutbildning

Pargasiterna står till tjänst då de finsktalande läkar- och tandläkarstuderanden vill lära sig svenska. Under två måndagar i slutet av september träffade tjugo studerande tio Pargasiter för att diskutera hälsa, spela Uno, lösa korsord, klura ut förkortningar med mera. Tillställningarna var lyckade, stämningen god och det fanns gott om diskussionsämnen.

Dessa tjugo studerande var den andra kullen som antagits till programmet för svenskinriktad läkarundervisning vid Åbo universitet. Nästa år antas tjugo nya studerande samtidigt som dessa läkarstuderande påbörjar sin praktik inom de tvåspråkiga välfärdsområdena.

Tio Pargasiter har då igen möjlighet att bli intervjuade!

Text: Pia Rantanen

Foto: Gunnel Jansson

Att förena nytta med nöje

Att tillverka vardagsprodukter av kaffepåsar är väl återanvändning när den är som bäst. Eller borde vi kalla det up-cycling, dvs. att öka värdet hos det återvunna materialet!

Faktum är, att det bara är fantasin som sätter gränser när en entusiastisk hantverkare tar tag i en kaffepåse.

Laminatet i de tomma kaffepåsarna är slitstarkt och segt och det har använts redan i årtionden. Självt kommer jag ihåg att min farmor redan på 1970-talet tillverkade shoppingkassar.

Nuförtiden finns kaffepåsarna i så många olika färger, vilket gör att en händig hantverkare med färgsinne kan få till stånd otroliga kreaturer.

Jag snubblade över **Ingegerd Fors'** alster i mitt Facebook-flöde. Hon har flera års erfarenhet av detta hantverk. För övrigt är hon en händig människa som helt klart inte kan "sitta stilla". Än är det stickning som gäller, än bär- och svamplockning. Klart är, att Ingegerd med sin sociala kompetens och utåtriktade natur är som gjord för att sälja!

Hur hantverket fick sin början

– Jag har alltid gjort saker med händerna: stickat, bakat, plockat bär och svamp och nu ville jag prova på något nytt, berättar Ingegerd. Nu ville jag lära mig att göra användbara saker av kaffepåsar, som jag redan samlat på i flera år.

Sagt och gjort – på Kombi hittade jag en kurs som leddes av **Anja Lindqvist**.

– Jag lärde mig tekniken, den traditionella att fläta och den lite mer avancerade snedvävda. Att skära till påsarna till rätt bredd tar ju lite tid, men med en skärare går det snabbt och slutresultatet blir snyggt. Sen var det bara att

följa mönstret, konstaterar Ingegerd.

Eftersom det under några år samlats en hel del alster i skåpen därhemma föll det sig naturligt att sälja dem.

– Eftersom jag redan som ung stått på torget tillsammans med mina småsyskon, var det egentligen bara att återuppta det gamla, berättar Ingegerd.

– En lördagsmorgon i maj 2023 packade jag mina hantverk i bilen och körde till torget i Pargas. Frågade torgföreningens ordförande om jag fick komma med som försäljare. Bättre mottagande kunde jag inte ha fått. Jag trivs så bra bland torgförsäljarna trots att jag är mycket äldre än dem, säger en glad Ingegerd.

Ingegerd kan ta människor. Hon arbetade under sitt yrkesverksamma liv alltid med människor!

Hur ser hantverken ut?

Jag förvånar mig över hur välgjorda och finurligt färganpassade kaffepåshantverken är. Alla är designade så, att kunden inte genast ser att utgångsmaterialet är återanvända kaffepåsar.

Ryggsäckarna och handväskorna är mycket speciella – titta på den svarta med stjärna – den är helt läcker. Ingegerd har ett utpräglat färgsinne!

För övrigt är det mycket shoppingkassar. Alla med vackra symmetriska mönster.

För ca femtio år sedan, då detta hantverk fick sin början, syddes långa remsor ihop.

Idag är det den speciella vävtekniken som gör väskorna och kassarna långlivade. – Handtagen köper jag, berättar Ingegerd. De är bekvämare att hålla i än handtag av kaffepåsmaterial.

– Kunderna är ofta intresserade av tekniken, alltså hur jag har gjort kassarna. Det är nog sällan som folk köper. Jag konkurrerar ju med billighetskassarna i stormarketerna, suckar Ingegerd.

Ingegerd utökar sitt sortiment och provar på nya modeller. Små korgar, godisskålar och vedkorgar är populära. Karamellskålarna har Ingegerd gjort åt sig själv. De kan bli gåvor eller julklappar eller fyllas med påskägg.

Det är inte bara kaffepåshantverk som Ingegerd säljer. Hon fyller ut med stickat: sockor, vantar och mössor.

Sockorna är såtillvida speciella att mönstret, eklövet, ekollonet och kajan, representerar Egentliga Finlands landskapssymboler. Sådana borde vi ju alla ha!

Kunder upplever dock att stickade alster är för dyra. Det är många som inte förstår att det ligger mycket arbete bakom alstren.

– Ja, och så blir det en massa bär och svampar, som jag plockar i Tennässkogarna. Ibland blir det sylt och framför allt skärgårdslimpa!

Jag har egna kunder som alltid återvänder. För dem är det viktigt att bären är plockade lokalt!

– Visst är det utmaningar med försäljning av hantverk, suckar Ingegerd. Folk vill inte betala någonting. De som själva handarbetar sätter värde på andras hantverk.

– Men det är inte pengarna som driver mig, utan tillfredsställelsen att göra något med händerna

och att göra det bra! För mig är det ett nöje att stå på torget och träffa nya och gamla bekanta. Jag hoppas innerligt att Pargas stad satsar på ett skapligt torg, konstaterar Ingegerd slutligen.

Text: Pia Rantanen

Foto: Ingegerd Fors

Sommardag i Sattmark på 1950-talet

Vi barn tyckte om att plocka bär. Det kändes som att vara till nytta och det var roligt också. Mamma ville understöda plockandet och lovade betala 0,70 mark för blåbär och 1,40 mark för hallon. Det satte fart på oss barn.

Längs med Skärgårdsvägen i Sattmark växte hallon i massor och det var ingen som pratade om att inte plocka längs med bilvägen. Jag hade en tändsticksask på spiselkransen och snart var den fylld med mynt. Det kändes roligt att skramla med asken för då kände man sig riktigt förmögen.

Jag tyckte mycket om FIB:s gyllene böcker. Boken om björnen i den brinnande skogen var en av favoriterna. Den handlade om bärplockning. Då jag samlat in 5,50 mark bar det av till Pargas bokhandel för att köpa en ny bok. Dessa böcker finns ännu kvar och har lästs av mina barn och barnbarn.

Denna sommardag i Sattmark på femtiotalet hade vi barn plockat ett par liter blåbär och av dem blev det blåbärssoppa. Ca 300 meter från Sattmark fanns en holme som vi kallade Fårholmen och som vi aldrig besökt. Men denna dag fick vi lov att på egen hand göra en utflykt till holmen. Det kändes oerhört spännande att på egen hand få bege sig ut på äventyr. Med oss i roddbåten hade vi en kastrull med blåbärssoppa och knäckebrödssmörgåsar. Det kändes lyxigt att med dessa matvaror få ro ut på äventyr.

Vi undersökte hela holmen, alla bergsskrevor, träd, buskar och växter och simmade emellanåt. När vi blev hungriga var det dags för picknick ute på klipporna. För hungriga barn var knäckebröd och blåbärssoppa en stor njutning. Kanske det roligaste var just att uppleva äventyr på egen hand och själv upptäcka platser. Denna förkärlek att gå ute i naturen och upptäcka nya saker i omgivningen, sitter i ännu.

Eftersom det på den tiden inte fanns några livbälten måste föräldrarna bara lita på att barnen klarade sig, och det gjorde vi nog.

Soliga minnen från en härlig dag!

Text och foto: Ulla-Maj Lübchow

PS. Området där vi hyrde scoutstugan heter Kopparö och holmen vi besökte heter Kalvholmen.

Greven's ö – Källskär. Men vem var greven?

En sommarkväll 1958 siktade en svensk seglare Källskär. Klipporna kunde vara bra att torka seglen på, tänkte friherre Göran Åkerhielm, då 38 år. Han steg iland, blev blyxtförälskad i den kargaste av alla karga öar i Kökar arkipelagen. Klippön dög knappt till fårbeta. Och okänd hade ön förblivit, om det inte hade varit för Göran Åkerhielm.

Greven, som ålänningarna kom att kalla honom, bodde flera somrar i en enkel fiskarstuga på norra sidan av ön. Det blygdes han inte för, när han redan då bjöd in internationella gäster som lät sig väl smaka av de rökta flundrorna. Greven ville köpa en del av ön, så förälskad var han i den. Han mantalsskrev sig på Kökar, fick åländsk hembygdsrätt och 1965 fick han den möjligheten. Ett sumpigt alkärr. Inte den bästa tomten precis, med de sydliga stormarna rakt inpå, inget färskvatten och ingen matjord. Bara sten och det fanns det mycket av.

Nu startade ett byggprojekt som skulle vara i 18 år. Besökarna kan bara förundra sig över hur stort arbetet var. Att röja sly och alträd, dika ut kärret och bygga en bevattningsanläggning för den kommande trädgården, att baxa stenbumlingar med spett och vajerspel för att bygga pirar i hamnanläggningen, lägga grunden för det kommande huset och murar till de olika rummen i trädgården!

Den grekinspirerade hamnanläggningen vara eller icke vara blev en kamp mellan Greven och "Sjöberg". Varje vinter förstördes delar av hamnanläggningen i höststormarna och den fick byggas upp på nytt följande sommar!

Det var ett hopplöst företag, tyckte ortsborna, men det var många åländska pojkar som sommarjobbade hos Greven. Han betalade betydligt bättre än lokalbefolkningen.

Greven's kulturintresse visar sig redan här. Fastgjuten på en klippställ står öns kännspaka staty blickande ut över

Östersjön. En stor bronsfigur som föreställer gudarnas budbärare Hermes.

Ja, han var minst sagt aningen excentrisk. Greven var obekväm för släkten på grund av sin homosexualitet. Släkten köpte ut honom, mot att han skulle hålla låg profil i Stockholm. Han var förmögen och hade medel att förverkliga sin dröm, ett urnordiskt bostadshus, omringat av en medelhavsträdgård med inslag av grekiska marmorstatyer.

Åkerhielm anlät arkitekten Reima Pietilä för att rita stockstugan. Stockstugan är liten, ett vardagsrum med öppen spis, kök och sovrum. Allt uppfört för hand, utan vare sig spikar eller murbruk.

Ovanför den öppna spisen hänger en tavla målad av Tove Jansson.

”Gör någonting med vilda klippor, varför inte en hysterisk filifjonka, sjöodjur och förresten precis vadsomhelst”, lär Greven ha sagt till sin vän Tove.

Tove Jansson och Tuulikki Pietilä var som ni förstår frekventa gäster hos Greven. Det föll sig således naturligt att Tuulikkis bror skulle rita stockhuset.

Trädgården runt huset sägs vara planerad av Åkerhielms väninna ”Miss Morris”. Att hitta en trädgård ute i yttersta havsbandet med

rhododendron, rosor och vinstockar är minst sagt otippat. Men en prunkande trädgård kräver vatten.

Det löste Greven genom att bygga bevattningskanaler som mynnade ut i brunnar längst ner i trädgården. Regnvatten samlades under året i hållkar och klippskrevor och användes som bruksvatten.

Greven fortsatte att traktera gäster under sin vistelse på ön.

Det sägs att alla gäster som kom till ön skulle ha med sig en hink mylla till trädgården.

Den som trodde sig få ligga i hängmattan fick nog tji! Det fanns alltid arbete att utföra. Några gick med spettet och bände upp sten till murarna, medan andra slet i hamnen med stenpirarna. Greven var övertygad om att hårt kroppsarbete stärkte karaktären. Gästerna skulle arbeta minst tre timmar för att göra sig förtjänta av middag på kvällen. Till och med barnen fick dra sitt strå till stacken genom att rensa vattensamlingarna från grodyngel!

Greven kom till ön varje vår i 25 års tid och reste då isarna lade sig. Men hösten 1983 var Greven ensam på ön och det sägs att han råkade ut för en olycka som gjorde honom skärrad. Han ville inte längre vara ensam på ön. Följande år beslöt Göran Åkerhielm sig för att donera hela sitt paradiset till Landskapet Åland. Efter detta återvände Greven aldrig till ön.

Detta är ett av de många sommarminnen som jag samlat på mig under årens lopp då vi båtturistat i skärgården. Tänkte det kunde passa bra att dela det med er, nu när åboländska pensionärer har haft möjlighet att bekanta sig med ön. Till alla dem som inte varit på ön, säger jag bara åk!

Ön är definitivt värt ett besök även om terrängen ställer krav på besökarnas kondition! Det finns ingen brygga att angöra, inga släta vägar att gå på. Det är rundsten ”djävulsåker” och bergsklippor som gäller.

Text: Pia Rantanen

Foto: Kokar.ax, Wikimedia commons

Varför är det viktigt med intressebevakningsFULLMAKT?

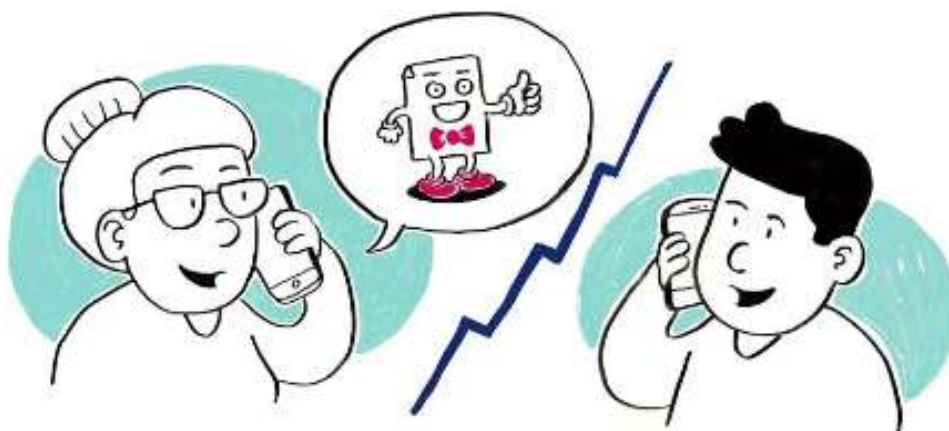
Vem sköter dina ärenden, om du inte själv kan ta hand om dem?

Tänk om något överraskande händer, du blir allvarligt sjuk på grund av olycka, sjukdomsanfall, minnessjukdom och dylikt. I det läget är det för sent att fundera på vem som tar hand om räkningar, skötseln och eventuellt försäljningen av fastighet/lägenhet, skötseln av ärenden hos myndigheter o.s.v.

Det är bra att i tid fundera igenom hur ens angelägenheter skall skötas, även om det för närvarande inte finns något behov.

INTRESSEBEVAKNINGSFULLMAKT

- Då du själv vill besluta om dina ärenden

MYNDIGHETEN FÖR DIGITALISERING
OCH BEFOLKNINGSDATA

Makar, barn, släktingar eller vänner får inte sköta pengaärenden **utan officiell fullmakt**.

Du bestämmer!

Bestäm själv, på förhand och i friskt tillstånd, **vem** som skall sköta **vilka** av dina ärenden. Bestäm **hur** de skall skötas och hur du vill att övervakningen skall ske.

I fullmakten ger du en egen närstående (du behöver också en reservperson) ditt **förtroende att** sköta ärenden som du anser vara viktiga, t.ex. frågor om

- din egendom, t.ex. köp och försäljning
- din ekonomi, t.ex. givande av gåvor
- din vård och skötsel etc.

Med en intressebevakningsfullmakt kan du alltså bestämma vem som sköter dina ärenden, vilka ärenden hen får sköta och hur de ska skötas.

Dessutom kan du bestämma hur den befullmäktigades handlande ska övervakas eftersom ingen årlig redovisning till myndigheterna krävs.

Att ge en intressebevakningsfullmakt åt en betrodd person betyder inte att du själv blir satt under förmyndarskap – det betyder bara att dina ärenden sköts så som du har bestämt.

Fullmakten behöver inte godkännas av någon, så den behöver inte granskas.

Vem kan upprätta en fullmakt?

Intressebevakningsfullmakten kan upprättas av en myndig person som förstår fullmaktens innehåll och betydelse. Färdiga fullmaktsbottnar finns på nätet med noggranna instruktioner!

Du kan även anlita en bank eller jurist, om du känner dig osäker, men då tillkommer en kostnad på några hundra euro. Notera att intressebevakningsfullmakten skall vara undertecknad och bevittnad. Kom ihåg att meddela den du befullmäktigat var originalet förvaras.

När träder fullmakten i kraft?

Fullmakten träder i kraft då fullmaktsgivaren inte längre kan sköta sina ärenden p.g.a. försämrat hälsotillstånd eller annan motsvarande orsak. I regel krävs läkarintyg.

Intressebevakningsfullmakten lämnas in hos myndigheten för digitalisering och befolkningsdata först när den måste tas i bruk.

Med hjälp av fullmakten kan personen du gett fullmakt åt nu sköta dina ärenden flexibelt och utan redovisningsskyldighet till magistraten.

Vad händer om du inte har någon intressebevakningsfullmakt?

Vad händer om det finns behov för utomstående hjälp, men en intressebevakningsfullmakt inte är gjord?

Tingsrätten utser vid behov en intressebevakare som kan sköta pengaärenden. Det kan vara precis samma person du haft i tankarna! Intressebevakningen är noggrant reglerad, ofta klumpig/byråkratisk och skiljer sig väsentligt från att en person blivit befullmäktigad.

Intressebevakare vs. befullmäktigad

En närstående eller en tjänsteman förordnas till intressebevakare.

Genom en intressebevakningsfullmakt får du själv välja din befullmäktigade och dennes reservpersoner i vald preferensordning.

Intressebevakaren måste ha ett tillstånd från myndigheten till bl.a. lägenhets- och fastighetsköp, lån, avvittring, arvskifte, investeringsinstrument o.s.v.

I gengäld behöver en befullmäktigad inga tillstånd, vilket innebär ett betydligt snabbare och flexiblere sätt att sköta en annan persons ärenden.

Intressebevakaren bör presentera en årsredovisning till magistraten, vilket tar tid och medför onödiga myndighetskostnader.

En befullmäktigad behöver inte göra någon redovisning.

Intressebevakaren kan aldrig donera övervakandes egendom eller pengar, vilket den befullmäktigade kan om det specificerats i fullmakten.

Som framgår ovan, är det betydligt flexiblere och billigare om du befullmäktigar en egen person att sköta dina ärenden. Man sparar i tid, besvär och myndighetskostnader.

Text: Pia Rantanen

Bild: Offentlig

Passa på under bussresan!

Lätt rörelse minst 6 min. varje timme! Andas lugnt och fritt hela tiden. Håll bältet på!

1. Rulla axlarna 5* bakåt och framåt.
2. Tå-häl turvis 10*.

3. Slappna av i axlar-nacke-rygg

4. Händerna stöder mot sitsen.
Knän ihop-upp-ner till sidorna av och an 10*. Andas i takt med rörelsen upp+in, ner+ut.

5. Skuffa armstödet mot ryggstödet – lyft upp knäna turvis 5*.

6. Sträck ryggen! Fingrarna lätt mot sitskanten. Töj sidan av nacken. Turvis lugnt 2+2.
7. Som om jag var på väg ut. 4* spänn, håll 3 sek.

8. Lyft upp knä turvis 2+2*

9. Böj+utandning, vrid som du förmår. Sträck ryggen under utandningen. 3+3*.

10. Sträck upp armen så högt du kan, skuffa axeln bakåt, titta lätt bakåt och vinka åt alla. Turvis 2+2.

Resor och aktiviteter hösten 2024 och våren 2025

23.10, kl. 13-15 Seniorföreläsning, Stadshuset - Bryggan Betalas på plats

Anna och Anna – två starka kvinnor med höga ideal men fötterna på jorden. Pia Heikkilä, journalist och författare, har gett ut två biografier som båda handlar om en Anna – Anna Bäckström (1875–1942) i Åbo och Anna Bondestam (1907–1995) i Jakobstad. Deras livsberättelser tvinnas in i Finlands dramatiska 1900-talshistoria. Båda var politiskt aktiva och samhällsengagerade och spåren av deras aktiviteter är synliga än idag. Under föreläsningen följer vi Anna och Anna i fotspåren – korsas deras stigar?

Förhandsanmälan till Kombis kansli, tel. 0400 852 596, eller via kombi.pargas.fi.

29.10 80 år sedan Porkalaparentesen Ref 291020242

Start kl. 8.00 från Bustis i Pargas och hemma igen ca 18.30.

Vi blir guidade i hela Porkala-området och i Igor-museet i Degerby om denna historiska händelse. Dessutom får vi höra berättelser från ”parentesen”-området, evakueringen, vardagslivet o.s.v. under bussturen till Kyrkslätt och det nya biblioteket Fyyri. Vi dricker morgonkaffe vid Lojo ABC, lunchen intas på Sjundeå hotell och eftermiddagskaffe i Kyrkslätt. Resans pris är 86 €/25 personer och i det ingår resorna, inträden, lunch, eftermiddagskaffe och den lokala guiden.

Mera information på vår hemsida. **Sista anmälnings- och betalningsdag är 10.10 enligt nedan.**

Resan passar bra även för dem som inte kan gå långa vägar!

27.11, kl. 13–15 Seniorföreläsning, Stadshuset – Bryggan Betalas på plats

Pargas i ord och bild – följ med på en nostalgisk tidsresa. En presentation av intressanta, bekanta och obekanta platser och händelser i Pargas genom tiderna. Magnus Sundman är lärare i turism, guide och Pargasbo.

Förhandsanmälan till Kombis kansli, tel. 0400 852 596, eller via kombi.pargas.fi.

25–26.11 SPF Åbolands lillajulskryssning Ref 251120247

Preliminärt program finns på vår hemsida.

Pris: 92 – 145 €/person beroende på hyttkategori. I priset ingår personbiljett, hyttplats i vald hyttkategori, sjöfrukost, programmet och julbord inklusive drycker. Sista betalningsdag 15.10.

14.02.2025 Katrina på ÅST Ref 140220258

Sången om en kvinna... Sally Salminen kända och älskade roman ”Katrina” finns nu också i musikalversion. En samproduktion av Lilla Teatern, Åbo Svenska Teater och Vasa Teater som spelas på alla tre teatrars scener under 2024-25.

Buss från Pargas busstation kl. 17.30, föreställningen börjar 18.30 och räcker 2 h 40 min, inkl. paus. 30 platser reserverade.

Pris 50 €, för biljett och buss, tur-retur, inbetalas till resekonto senast 10.01.25.

Anmälan görs via hemsidan, enligt nedanstående eller per tfn /sms till 040 867 1948/Clara.

ANMÄLNINGAR till Pargasitens egna resor:

Du kan anmäla dig på vår hemsida (<https://pargas.spfpension.fi/resor/>), via e-post, textmeddelande till nedanstående eller personligen på månadsträffen till Per-Olof Nordin, tel. 040 750 9089, e-post perolofnordin@gmail.com eller Pia Rantanen, tel. 0400 948 013, e-post b.rantanen@gmail.com.

Anmälan är bindande. Ingen återbetalning av resan/aktiviteten, om du avbokar efter sista betalningsdag. Resorna betalas in på föreningens resekonto FI21 6601 0010 0803 07.

Använd resans/aktivitetens referensnummer för igenkänning.

Strax efter sista anmälnings får du ett mejl om detaljerad information om resan.

Styrelsens sammansättning och funktionärer 2024		
Ordförande	Gunnel Jansson jansson.gunnel@parnet.fi	040 595 72 03
Skattmästare, vice ordförande	Annica Forssell forssell.annica@gmail.com	050 553 02 95
Sekreterare	Pia Rantanen b.rantanen@gmail.com	0400 94 80 13
Vice sekreterare	Carl-Gustav Nygårdas carlgustav.nygardas@gmail.com	040 507 14 61
Vice skattmästare	Kurt Lundström kb.lundstrom@gmail.com	050 041 31 62
Övriga ledamöter	Maj-Len Bergman majlen.bergman@gmail.com	040 703 66 92
	Carita Karlsson tiitikarlsson@gmail.com	045 641 52 66
	Per-Olof Nordin perolofnordin@gmail.com	040 750 9089
	Yvonne Vestberg Heino yvestbergheino@hotmail.com	044 9179291
Funktionärer		
Medlemssekreterare	Maj-Len Bergman	040 703 66 92
Mediekontakt	Yvonne Vestberg Heino	044 9179291
Teknikansvarig	Carl-Gustav Nygårdas	040 507 14 61
Klippboken	Per-Olof Nordin	040 750 9089
Parentesens redaktion	Pia Rantanen, b.rantanen@gmail.com Johanna Bondas, johanna.bondas@parnet.fi	0400 94 80 13
Parentesens ombrytning Webbansvarig/Webbredaktör	Carl-Gustav Nygårdas carlgustav.nygardas@gmail.com	040 507 14 61
Resegruppen	Pia Rantanen, b.rantanen@gmail.com Per-Olof Nordin, perolofnordin@gmail.com	0400 94 80 13 040 750 9089
SPF:s redaktionsråd	Pia Rantanen	0400 94 80 13
SPF:s intressebevakning	Annica Forssell	050 553 02 95
SPF:s valutskott	Vivan Norring-Nyström ia@norrskata.com	0500837438
SPF Åbolands styrelse	Gunnel Jansson, vice ordförande	040 595 72 03
Nya medlemmar kan anmäla sig direkt till medlemssekreteraren Maj-Len Bergman , majlen.bergman@gmail.com eller via webben.		
Medlemmar i äldrerådet: Widar Nyberg (ordf) widde.nyberg@netti.fi, Inger Karlsson inger.karlsson@parnet.fi		

HOBBYGRUPPER			
Boccia/Boule	Annica Forssell	050 553 02 95	forssell.annica@gmail.com
Bowling	Seppo Rajamäki	0400 46 91 92	seppo.rajamaki1@gmail.com
Bridge	Per Österman	0400 21 14 52	per.osterman@parnet.fi
Da Capo, Encore	Maria Simberg-Sörensen	040 825 50 39	maria.ss@parnet.fi
Kultur	Pia Rantanen	0400 94 80 13	b.rantanen@gmail.com
Fotoklubb	Lorenz Michael	0400 23 31 43	losse.michael@gmail.com
Fågelskådning	Marcus Duncker	040 552 11 00	duncker.marcus@gmail.com
Golf	Johan Nyberg	040 195 48 48	johan.nyberg@parnet.fi
Hembygdskunskap	Gunnel Jansson	040 595 72 03	jansson.gunnel@parnet.fi
IT-grupperna	Kurt Lundström	050 041 31 62	kb.lundstrom@gmail.com
Litterära salongen	Stina Engblom Colliander	0400 71 53 88	stina202@parnet.fi
Stavgång	Rainer Wahtera	040 091 22 69	rainer.wahtera@gmail.com
Släktforskarna	Gustav Sundström	050 505 15 22	sundstroms@parnet.fi
Trädgårdsgrupp	Asta Lindholm	040 575 3120	lindastae@gmail.com
Vattengympa	Solveig Nurmela	040 723 95 96	solveig.nurmela@abo.fi
Släktforskargruppen träffas i allmänhet udda veckor i Seniorpunkten tisdagar kl. 14			
Fotoklubben träffas varannan tisdag i Seniorpunkten kl. 17. Se närmare på hemsidan.			
Kultur träffas vid evenemang			
Följ med hemsidans, www.pargas.sppension.fi , händelsekalender eller föreningens Facebooksida, "Pargas svenska pensionärer". Många grupper informerar där om aktuella händelser.			

Programgrupperna och gruppledarna för månadsträffarna

1.	Beni von Weissenberg	040 545 14 35	benivw@parnet.fi
2.	Mårten Malmlund	0400 71 03 12	marten.malmlund@gmail.com
3.	Gunnel Jansson	040 595 72 03	jansson.gunnel@parnet.fi
4.	Ulla Nordlund	040 524 8214	nordlund.ulla@gmail.com
	Bertel Nordlund	0400 52 64 52	bertel.nordlund@gmail.com
5.	Soili Svahnström	044 500 3097	soilis@parnet.fi
6.	Stina Engblom Colliander	0400 71 53 88	stina202@parnet.fi
7.	Christina Ahlsund	040 759 90 52	cahlsund@parnet.fi
	Clara Kronqvist-Sundström	040 867 19 48	kronqvistclara@gmail.com
8.	Annica Forssell	050 553 02 95	forssell.annica@gmail.com
	Solveig Nurmela	040 723 95 96	solveig.nurmela@abo.fi
9.	Carita Karlsson	045 641 52 66	tiitikarlsson@gmail.com
	Margareta Westman	040 588 05 98	magga.westman@gmail.com
10.	Kaj Johansson	040 516 22 70	kaj.johansson164@gmail.com

Hedersmedlemmar i föreningen

Stina Engblom Colliander, Karl-Gustav Laurén, Kurt-Erik Långbacka och Mikael Reuter

Fotoklubbens höstbilder

Ulla-Maj Lübchow

Gunnel Jansson

Bengt Sandström

Till alla Parentesenläsare

Aktuellt material till Parentesen, t.ex ändringar i gruppsammansättningar eller kontaktpersoner måste vara redaktionen tillhanda senast en vecka före månadsträffen, helst tidigare för att hinna med.

Reportage, artiklar, hågkomster och dylikt tas gärna emot.

Kontaktuppgifter till Pia är b.rantanen@gmail.com eller telefon 0400-948013.

Exemplar av Parentesen kan avhämtas i de större matbutikerna på Malmen och t.ex. bokhandeln Booklet.

Gun Nordin